

ADOLF BRULL I MONNER - 25 -
TIVISSA.- Tarragona

11 de Maig de 1.956

Sr. Iu Bohigas
S a l t .-

Molt senyor meu:

Vaig rebre la vostra lletra del dia 3 i he fet ja el primer EXERCICI PRELIMINAR que acompanyo.

Com podeu veure el meu català es deficient però, tinc la pretensió de pensar-me, tampoc desastrós. Al menys en ortografia...

perqué lo que es en traducció, m'he donat compte, o el vostre exercici es molt difícil, de que estic peix.

Veieu si no alguns dubtes que possiblement estaràn mal interpretats en la meva traducció:

ACOMODAR - DIVERSES - DAMNIFICATS (he dubtat entre danyificats) MORT DE POC - CONTINGUENT - CARPETA (la primera ja se que està be, però i la segona?) CONTORNS, etc.

En descàrrec de les meves faltes he d'assabentar-vos que tot l'exercici ha estat fet sense ajuda de cap mena de diccionari ni gramàtica que, de totes maneres, es com he interpretat que ha de fer-se.

En fi, espero les vostres primeres lliçons i també els vostres consells.

Molt atentament

Adolf Brull jr.

EXERCICI PRELIMINAR

Fins la capital ha estat alcançada. Ningú podia sospitar la magnitud dels desperfectes que els tremols hi han produït. Centes de persones tenen que abandonar les seves llars en runes i son acomodades per l'ajuntament en grups escolars i també en diverses cases i residències, quins propietaris o institucions s'han ofert amb urgència per acollir als damnificats.

.

També he fet un descobriment: conec una persona de qui m'agrada tot menys el rostre. I he après a veure-li un rostre diferent, inventat per mi. Primerament, solsament si no la miraba li veia el rostre inventat. Ara li veig encara que la miri, i ja no em fa nosa el rostre que de veritat te.

.

Va restar llarga estona assegut en aquell vetust silló que habia perteneixut al seu oncle, mort de poc. Després va buscar en els calaixos de l'escritori i em va entregar una abultada carpeta contingent segells de correu i retalls de periodics. Em va donar ademés dues carpetes plenes de papers i varis cuaderns manuscrits.

.

Les flames de l'immensa foguera van comunicar-se a les estances, il.luminant els negres contorns de les parets sangrants, i el bàrbar cartaginés veié com les mares, les esposes i les filles, pujades en lo alt de les muralles que donaven al camp, s'apressaven a matar-se les unes a les altres, privant abans de l'existència als tendres infants que sostenien en llurs braços.